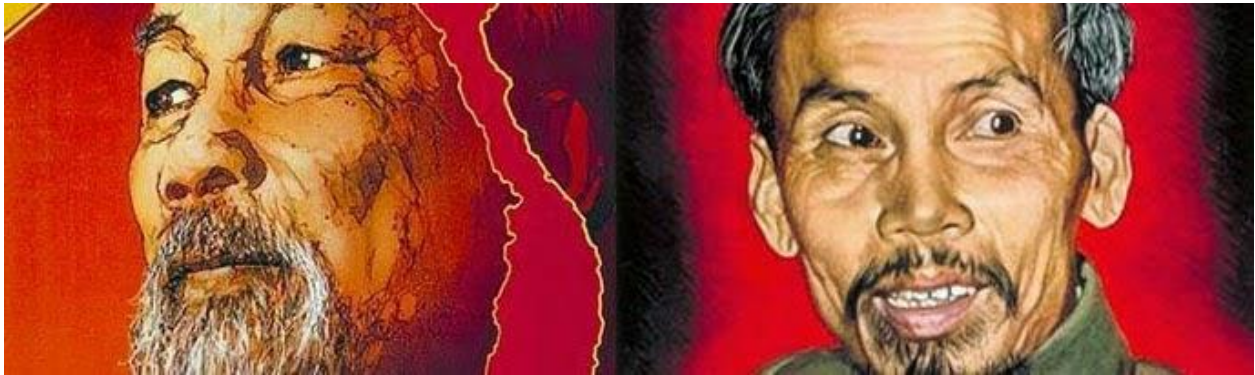

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN ĐIỆP HOÀN HẢO - KỶ 15

- Huỳnh Tâm -

MẶT TRÁI CỦA HỒ CHÍ MINH.

Trong Thế chiến II, Nhật Bản đứng lên phát động "Đại Đông Á" đem quân đội chinh phục mở rộng chiến tranh tấn công Thái Bình Dương. Ngày 08 tháng 12 năm 1941, Nhật Bản tấn công Trân Châu Cảng, sáp nhập các nước quần đảo Nam Thái Bình Dương vào Đại Đông Á làm trọng lực cho nguồn vật tư chiến tranh cho "Đại Đông Á", thay cho một khẩu hiệu "đại đồng sinh tồn, thịnh vượng, chung sống", cùng thời với cái gọi là "Nam Dương nhất khởi hoa nhập kì sở vị" (cộng, vinh, quyền), chiến thuật này đã cố ý xâm lược từng quốc gia theo chi tiết kế hoạch bước một của Nhật Bản, đặc biệt là đối với Việt Nam, được coi là sự khởi đầu của Nhật Bản.

Chiến tranh giữa Nhật Bản và Trung Quốc, quân đội Nhật Bản chiếm đóng các tỉnh ven biển, làm điểm tựa cung cấp viện trợ cho quân sự, những hải cảng trung chuyển đặt tại Bắc Việt Nam từ Hải Phòng đến Hà Nội, sau đó vận chuyển đến Trung Quốc từ phía Tây Nam khu vực đường sắt Việt Nam. Nhật Bản sử dụng viện trợ bóp nghẹt tuyến đường sắt Trung Quốc, vì vậy họ xâm chiếm miền Nam Việt Nam đã trở thành mọi bất ngờ cho quân đội Pháp. Phía miền Nam Việt Nam dần dần mất đi ảnh hưởng của Pháp, đồng lúc tình hình chiến trường Tây Âu bất lợi cho Pháp, Paris đang đứng trước bấp bênh có thể chịu cảnh thất bại. Theo cố vấn Phó Thống đốc Pháp trình bày một tối hậu thư: Không ai suy nghĩ rằng Nhật Bản đã có tàu chiến đứng đầu quốc phòng xuất hiện ngoài khơi Cảng Hải Phòng, và miền Nam Việt Nam tại hải Cảng Vũng Tàu.

Pháp yêu cầu quân đội Nhật Bản đóng quân nhất định tại chỗ không được phép ra ngoài qui định. Gia hạn hồi âm và trả lời thỏa đáng trong vòng một giờ đồng hồ, Pháp chỉ bảo vệ các căn cứ quân sự của Nhật, nếu bất tuân Pháp sẽ sử dụng vũ lực giải quyết bằng pháo kích từ Hà Nội đến Sài Gòn, và bắt buộc nhượng bộ chiến tranh, không được mở rộng những phi vụ, hiện nay tổng số thảm họa của nhân dân Việt Nam quá cao. Quân đội Pháp ở Việt Nam sẽ chấp nhận giải giới cả việc huấn luyện binh sĩ Việt Nam, kinh nghiệm chiến đấu, dễ bị tổn thương, không thể cạnh tranh với quân đội Nhật Bản. Thống đốc của Pháp đeo ở cổ phù hiệu "kẻ thù đã đến", các

bức điện khẩn cấp trả lời cho biết. Tại thời điểm đó Paris đã là một biển lửa, tàn phá khủng khiếp, tuy nhiên Tướng De Gaulle vẫn còn vị trí thượng phong trước quân Đức, nhưng không thể di chuyển quân về phía Đông, vì vậy dậm chân tại chỗ với quyền của mình, phản ứng thích hợp cho thỏa hiệp. Pháp bắt lực đồng ý mở cửa cho quân đội Nhật Bản vào Việt Nam.

Quân đội Nhật Bản khởi đầu đóng quân tại những điểm ấn định, chỉ bảo vệ các căn cứ quân sự, cũng như cắt giảm vận chuyển đường sắt. Vào thời điểm đó Nhật Bản dùng Việt Nam làm kho đạn dược nơi lưu trữ đằng sau là nguồn lực chính cung cấp cho chiến trường. Nhưng đối với các biện pháp hành chính, Thống Đốc người Pháp vẫn còn cầm quyền tại Sài Gòn, để duy trì an ninh địa phương, cùng một sĩ quan Pháp phụ trách cảnh sát. Việc đối nội và đối ngoại Pháp vẫn một lập trường thù địch chống lại Nhật Bản, mặc dù không phải là bằng chứng hiển nhiên nổi dậy, nhưng có những hoạt động quan trọng làm suy yếu hoạt động trong bóng tối, và gián điệp quân sự của Pháp hoạt động hữu hiệu v.v... đã bắt đầu duy trì liên lạc chặt chẽ với chính quyền Trung ương ở Trùng Khánh. Mỗi bên chỉ được dùng sức mạnh bí mật (tinh báo) chiến đấu, chẳng hạn trường hợp thiết bị quân sự của Nhật Bản chuyển đến Việt Nam, vừa cập bến cảng, đạn dược được đưa vào kho lưu trữ trong ngày, tinh báo hạm đội Mỹ cho máy bay trinh thám cất cánh.

Cũng mùa Thu năm 45 một hoàng hôn chết, tử thần đứng lên, hoạt động mạnh làm suy yếu bóng tối của gián điệp quân báo Pháp v.v... Nhật Bản bắt đầu duy trì liên lạc chặt chẽ với chính quyền Trung ương Trùng Khánh. Đúng lúc quân Đồng Minh đánh bại Berlin, Hitler đã tự sát. Ngày 6 tháng 8 năm 1945, Nhật Bản tiếp nhận 2 quả bom nguyên tử tại Hiroshima và Nagasaki, đưa đến những cái chết đau đớn, sau đó Nhật Bản kinh ngạc bởi sức mạnh của bom nguyên tử, đầu hàng vào giữa tháng 8, ước mơ cuộc xâm lược "Đại Đông Á" bất thành, quân đội Đồng Minh nghiền nát Nhật Bản và "đại đồng sinh tồn, thịnh vượng, chung sống".

Nhật đầu hàng, Tư lệnh Đồng Minh ra lệnh cho tất cả quân đội Nhật Bản tại Châu Á, chờ ngày giải giới sau đó tập trung hồi hương. Miền Bắc Việt Nam nhận được vũ khí từ quân đội Trung Hoa Quốc Gia. Thời gian này Hồ Chí Minh vẫn còn được lòng Quốc Dân Đảng, chính phủ Trường Giới Thạch bổ nhiệm những chỉ huy quân đội thu nhận nhiều lô hàng vũ khí lớn, của Nhật Bản tại cảng Hải Phòng giao cho Việt Minh, miền Nam Việt Nam, Bảo Đại nhận được từ quân đội Anh và Ấn Độ. Sau khi đúc kết mọi thủ tục giải giáp Nhật Bản, đưa vào trại tập trung, chỉ mang theo quần áo không được phép thực hiện bất kỳ một điều nào khác. Kêu gọi người Nhật Bản đã cướp tài sản hoặc trước đây hô hào ký quỹ phải trả lại cho người dân Việt Nam.

Có một điều may mắn cho phụ nữ Việt Nam không rơi vào cảnh "gái giải sầu", Daihatsu tù nhân chiến tranh của Nhật Bản tại Việt Nam được ân xá, chỉ tước vũ khí như súng cầm tay, đạn v.v... phần lớn vũ khí lọt vào tay những binh sĩ của Việt Nam và những lãnh chúa Việt Minh, trong cuộc giải giới vô tình gieo những hạt giống chiến tranh sau này vào tay Việt Minh.

Sau khi giải giới quân đội Nhật Bản, Đồng Minh hào phóng vẫn trả lương, tặng những món quà dân sự, như một tù nhân của thời gian hòa bình, được chăm sóc đặc biệt. Chính quân Đồng Minh đã biết trước không có kết thúc chiến tranh, đặc biệt là ở miền Bắc Việt Nam, nguyên nhân gây ra môi trường tốt cho những lực lượng Việt Minh phát triển.

Trung Cộng ở gần Việt Nam phái nhóm Lý Kiều Trĩ (Li Zhi Qiao) và Hồ Chí Minh tổ chức thanh niên yêu nước tại Trung Quốc, và các văn phòng trực tiếp dưới sự chỉ huy của tướng Đái Lạp (Dai Li) vào mặt khu Việt Bắc. Tại nông thôn Hồ Chí Minh đến từng người kích động và nuôi lòng hận thù, vì vậy đánh trúng mục tiêu đối phương chống Nhật Bản và Pháp Quốc, đội binh tuyên truyền của Hoa Nam di chuyển đến đâu cung cấp những thù hận đến đó, Việt Minh chống Pháp-Nhật lấy làm kiêu hãnh, tùy tiện giết người trả thù và tàn sát tự do. Chiến dịch trả thù này đưa ra sau khi người Cộng sản tự gọi cách mạng tháng 8 (ngày 14 tháng 8 năm 1945-mùa thu), ngay cả phụ nữ và trẻ em cũng được công khai trả thù.

Quân đội Anh và Ấn Độ với cử chỉ chiến thắng, đối với những cơ hội phong phú, tái lập trật tự xã hội, phân loại ân oán phân minh. Việt Minh nhận được tin Đồng Minh rút quân, Pháp trở lại cai trị thuộc địa, nhưng lần này đã bị thu hẹp, thời gian cũng đã thay đổi. Ngày đầu "phong trào độc lập dân tộc" của Hồ Chí Minh và Nhật Bản hợp tác khiêu khích chống Pháp, người Pháp đã ghê tởm và căm ghét hẳn (Hồ), sau đó Hồ Chí Minh thay vỏ đồ ruột cho ra đời tổ chức "độc lập tự do" kháng chiến chống Pháp theo khuynh hướng vô sản tại Việt Nam; sự ra đời của các Đảng Cộng sản ở Châu Á do Trung Cộng đứng đầu và trải rộng gián điệp khắp nơi. Sau khi Pháp trở lại Việt Nam vẫn đánh giá thấp Việt Minh, lẽ ra phải tiêu diệt khô, sau đó quét sạch, tất nhiên kẻ Hồ Chí Minh lão đảo bỏ chạy về Trung Quốc, trái lại chỉ loại bỏ tiềm năng của bộ phận ưu tú Việt Minh.

Thật bất ngờ kế hoạch CKS của Việt Cộng sắp xếp thu hút đối phương vào sâu thung lũng Điện Biên Phủ; quân đội Pháp, chấp nhận dưới cơn mưa bom pháo binh Trung Cộng, thương vong nằm trong rối loạn. Pháo binh Trung Cộng ẩn trong hang động dọc theo thung lũng có khả năng tự túc sống bốn tuần, những máy bay ném bom của Pháp gọi viện binh cũng không thể thổi lên những ụ trú quân của binh sĩ Trung Cộng và Việt Cộng, thung lũng hoàn toàn tắc nghẽn, sau đó quân Pháp giống như một con rùa bị nhốt trong cái lọ và mắc kẹt, kiệt sức không thể chống lại ngày một, ngày hai, chấp nhận những thỏa thuận Geneva, tạm thời lấy vĩ độ 17 Bắc làm ranh giới, đình chiến phân chia Bắc-Nam mỗi bên tự trị và độc lập.

Sau khi Pháp rút lui, miền Bắc Việt Nam rơi vào tay Việt Cộng. Tại thời điểm đó, thành hình con đường di cư, người dân bỏ Bắc vào Nam, giao thông vận tải do Hội Hồng Thập Tự Quốc tế và tàu chiến Mỹ hỗ trợ người dân tị nạn vận chuyển vào miền Nam Việt Nam. Vào thời điểm đó trong những người tị nạn cũng có một số tình báo Việt Minh cài vào, cũng có rất nhiều "điền chủ" bỏ Bắc vào Nam, những người giàu có từ bỏ tất cả, chấp nhận rời quê hương cùng gia đình di cư vào miền Nam. Họ thích sống phía Nam hơn sống nghèo nàn phía Bắc, không muốn sống dưới

chế độ Cộng sản. Một số lượng lớn người vào Nam tị nạn, được chính phủ miền Nam Việt Nam sắp xếp định cư, miền Nam Việt Nam đất hoang vẫn còn nhiều lựa chọn để giải quyết lập ấp dân sinh, nói chung đây là một vấn đề lớn của miền Nam Việt Nam. Tuy nhiên, người tị nạn cần công ăn việc làm, giải tỏa những khó khăn hiện tại, bức xúc. May mắn thay, những người đồng minh dũng cảm, tiền bạc, thuốc, thực phẩm, đồ dùng số lượng lớn chuyển đến. Những tang tóc tị nạn nổi lên, phe tự do nắm lấy cơ hội tặng hàng cứu trợ đưa đến tận tay của người tị nạn, viện trợ giảm giá thành và không có tham nhũng, đặc biệt công việc cứu trợ có những tiếng thờ dài quá xứng đáng!

Kiều bào các nước ngoài và công chức rút về phía Nam Việt Nam, các nhà lãnh đạo cộng đồng ngay lập tức mở rộng cứu trợ, đầu tiên các trường học được trưng dụng, mở bệnh viện nơi trú ẩn tạm thời, giải pháp tạm thời cho vấn đề nhà ở. Sau đó, bình định khu vực ngoại thành, xây dựng các làng như một nơi trú ẩn sau khi rút lui về phía Nam, người tị nạn tự do đặt tên cho làng mình. Và được cung cấp nơi làm việc đúng vị trí vững chắc cho người tị nạn, hoặc cho vay bằng nguồn vốn, cho bán hàng rong để kiếm sống, tinh thần giúp đỡ lẫn nhau.

Đảng Cộng sản Trung Quốc theo chân "Bác" vừa xuất hiện miền Bắc Việt Nam mới vài năm, dân tình chưa ổn định, Hồ Chí Minh mạnh tay thực hiện chính sách cướp tài sản của nhân dân. Khởi đầu triển khai hoạt động nhiều tháng chiến dịch "Giảm tô", qua đó chính thức bắt đầu thực hiện "Cải cách ruộng đất", với hình thức tương tự nhưng hoạt động trên địa bàn mở rộng lớn hơn. Những gia đình địa chủ có thành tích kháng chiến, kể cả các gia đình đảng viên, cán bộ, bộ đội phục vụ trong kháng chiến cũng bị đấu tố. Tổng cộng có năm đợt "Cải cách ruộng đất" từ năm 1953 đến 1956 tiến hành tại 3.314 xã. Người đầu tiên bị buộc tội phải chết trong cải cách ruộng đất là bà Nguyễn Thị Năm ở tỉnh Thái Nguyên, một địa chủ kháng chiến có nhiều công lao lớn nhất đối với Việt Cộng. Việc thực hiện cải cách ruộng đất ở miền Bắc Việt Nam đã gây ra nhiều hậu quả to lớn. Đã có quá nhiều người bị đấu tố oan. Mức 5,68% địa chủ trong dân số địa phương là cao hơn rất nhiều so với thực tế. Tổng số người bị quy trong Cải cách ruộng đất đã được thống kê là 172.008 người; số người bị oan sai là 123.266 người, chiếm tỷ lệ 71,66%.

Theo tài liệu của Đảng Cộng sản Việt Nam, nhiều nông dân trong tầng lớp trung nông cũng đem ra đấu tố địa chủ và việc đấu tố oan là do "bị địch lũng đoạn". Những sai lầm này đã làm Đảng Cộng sản Việt Nam bị mất uy tín đối với nhân dân. Cải cách ruộng đất Việt Cộng giết trên 500,000 người dân miền Bắc Việt Nam. [1]

Hồ Chí Minh phát động quần chúng đấu tố lẫn nhau qua bài học tập "Địa chủ phản động ác ghê" bởi bút danh C.B. Nội dung chứa toàn lời lẽ quyết liệt đấu tố không nương tay, con chữ thay cho hàm chôn xác người, câu văn buộc tội cho nạn nhân còn nặng hơn cả búa liềm bổ vào đầu, người dân oan chỉ cần đọc một lần cảm thấy đứng chết tươi, thân người rã rượi, đó là ngôn ngữ của "Bác C.B".

Địa chủ ác ghê.

Thánh hiền dạy rằng: "Vi phú bất nhân". Ai cũng biết rằng địa chủ thì ác: như bóc lột nhân dân, tô cao lãi nặng, chây lười thuế khoá - thế thôi. Nào ngờ có bọn địa chủ giết người không nháy mắt. Đây là một thí dụ:

Mụ địa chủ Cát-hanh-Long cùng hai đứa con và mấy tên lâu la đã:

- Giết chết 14 nông dân.

- Tra tấn đánh đập hằng chục nông dân, nay còn tàn tật.

- Làm chết 32 gia đình gồm có 200 người - năm 1944, chúng đưa 37 gia đình về đồn điền phá rừng khai ruộng cho chúng. Chúng bắt làm nhiều và cho ăn đói. Ít tháng sau, vì cực khổ quá, 32 gia đình đã chết hết, không còn một người.

- Chúng đã hãm chết hơn 30 nông dân - Năm 1945, chúng đưa 65 nông dân bị nạn đói ở Thái Bình về làm đồn điền. Cũng vì chúng cho ăn đói bắt làm nhiều. Ít hôm sau, hơn 30 người đã chết ở xóm Chùa Hang.

- Năm 1944-45, chúng đưa 20 trẻ em mồ côi về nuôi. Chúng bắt các em ở dưới hầm, cho ăn đói mặc rách, bắt làm quá sức lại đánh đập không ngớt. Chỉ mấy tháng, 15 em đã bỏ mạng.

Thế là ba mẹ con địa chủ Cát-hanh-Long, đã trực tiếp, gián tiếp giết ngót 260 đồng bào !

Còn những cảnh chúng tra tấn nông dân thiếu tô thiếu nợ, thì tàn nhẫn không kém gì thực dân Pháp. Thí dụ:

- Trời rét, chúng bắt nông dân cởi trần, rồi dội nước lạnh vào người. Hoặc bắt đội thùng nước lạnh có lỗ thùng, nước rỏ từng giọt vào đầu, vào vai, đau buốt tận óc tận ruột.

- Chúng trói chặt nông dân, treo lên xà nhà, kéo lên kéo xuống.

- Chúng đóng gióng trâu vào mồm nông dân, làm cho gãy răng hộc máu. Bơm nước vào bụng, rồi giẫm lên bụng cho hộc nước ra.

- Chúng đổ nước cà, nước mắm vào mũi nông dân, làm cho nôn sặc lên.

- Chúng lấy nến đốt vào mình nông dân, làm cho cháy da bỏng thịt.

- Đó là chưa kể tội phản cách mạng của chúng. Trước kia mẹ con chúng đã thông đồng với Pháp và Nhật để bắt bớ cán bộ. Sau Cách mạng tháng Tám, chúng đã thông đồng với giặc Pháp và Việt gian bù nhìn để phá hoại kháng chiến.

Trong cuộc phát động quần chúng, đồng bào địa phương đã đưa đủ chứng cứ rõ ràng ra tố cáo.

Mẹ con Cát-hanh-Long không thể chối cãi, đã thú nhận thật cả những tội ác hại nước hại dân.

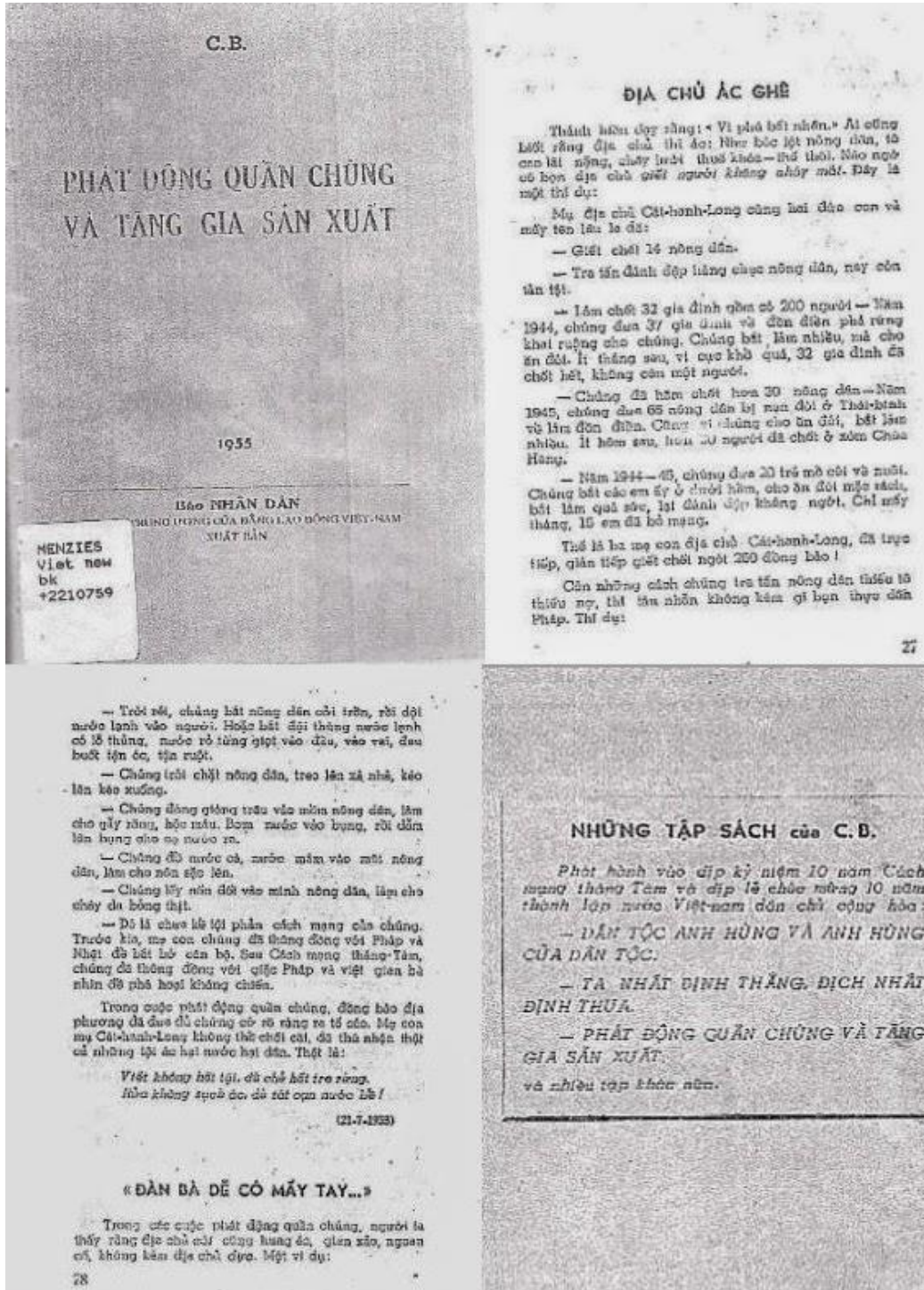
Thật là:

Viết không hết tội, dù chẻ hết tre rừng,

Rũa không sạch ác, dù tát cạn nước bể!

(21-7-1953)

C.B.

Muốn biết sức mạnh máu ĐCSVN đầu tổ dân lành hãy đọc bài viết bút danh C.B của "Bác Hẹ"
[2]

Những ngày cuối Năm 1967, hai chính phủ Việt Nam Cộng Hòa và Đảng Cộng Sản Việt Nam ký "Hiệp ước đình chiến Tết Mậu Thân" (năm 1968). Tuy nhiên Cộng sản không tuân hiệp ước, họ tìm mọi cách để xâm nhập vào những thành phố và ngay cả Sài Gòn, Huế v.v... bằng những phương tiện vận chuyển sản phẩm bán Tết, phần trên mui của xe ngụy trang, đậy phủ bằng các loại hoa, trái cây, rau, ngô, dưa, khoai lang, dưa hấu, dưa, gà vịt, heo v.v...phần còn lại số lượng lớn vũ khí, và những dân quân Việt Cộng giả dạng bệnh nhân đổ về thành phố chữa bệnh, số người này được Biệt Động Thành che giấu.

Từ ngoại thành di chuyển vào các thành phố, phải đi qua những trạm kiểm soát ngăn chặn Việt Cộng xâm nhập. Trong khi ấy Việt Cộng lợi dụng sự sơ hở của những ngày tết truyền thống dân tộc hằng năm. Việt Cộng theo qui luật dòng vận chuyển trước ba ngày tết, cảnh sát kiểm soát cửa ra vào thành phố rất vất vả vì quá nhiều xe, nếu như người lái xe tặng một phong bì thư thì xe được qua nhanh, bạn sẽ tránh việc điều tra. ĐCSVN khai thác điểm yếu này mãi lộ cho cảnh sát giao thông, xem đây cách giải vây được mặt bằng trơn tru. Cảnh sát vẫn cho rằng hàng hóa đem đến lợi nhuận trong lúc thì hành nhiệm vụ, sau đó hầu như bị hủy hoại trong tay của cảnh sát tham nhũng. Việt Cộng đã thâm nhập vào thành phố, nửa đêm nổi dậy tiếng pháo lẫn tiếng súng, Việt Cộng hy vọng cuộc đột kích toàn diện này sẽ cho phép chính phủ Việt Nam Cộng Hòa bất ngờ và nắm bắt sức mạnh của nó, do đó gây khó chịu cho các cơ quan chính phủ, các trạm cảnh sát khép lại, trại lính và các cơ quan quân sự tránh mục tiêu của địch.

Trước đó Việt Cộng đã khủng bố trên 14 ngàn vụ lớn nhỏ tại trung tâm Sài Gòn, và các tỉnh thành, gây ra biết bao bất ổn về mặt trật tự an ninh xã hội và chết biết bao nhiêu người vô tội, bởi bom mìn do bọn Hoa Nam cung cấp cho ác gian Biệt Động Thành Sài Gòn, gây ra tang thương và mất mát cho thường dân. Trung Cộng sai đầu "Bác" đánh đó, những việc không nên làm "Bác" vẫn thực hiện theo chỉ thị của Mao.

Tết Nguyên Đán năm Mậu Thân (1968), hậu duệ của "Bác" thực hiện theo đường lối của C.B "Việt Cộng ác ghê". Việt Cộng phát động tổng tấn công toàn diện, thăm sát qui mô lớn, riêng tại Huế trên 6214 thường dân, tính cả miền Nam Việt Nam trên 26.047 thường dân.

Sau khi VNCH bình định được Huế, nhân dân phát hiện nhiều người mất tích và những ngôi mộ mới mọc lên như nấm bên đường, cùng phát hiện nhiều ngôi mộ tập thể, thế mới biết đây là cuộc thăm sát qui mô nhất trong lịch sử chiến tranh Việt Nam vào dịp tết Mậu Thân (1968) tại Huế.

Việt Cộng muốn chiếm Thành nội Huế để lập Thủ đô Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam, sau một tháng phản công của Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, đánh bật chúng triệt thoái để lại một Cố đô điêu tàn, đổ nát và cướp sạch kho tàng bảo vật dụng trong Hoàng cung, chỉ còn Cửu Đỉnh (Bộ

lịch sử và địa lý Việt Nam đúc trên lu đồng vào thời vua Minh Mạng) chúng đem đi không được vì to lớn, cho nên chúng bắn vào đó để ghi dấu chiến tranh năm Mậu Thân.

Nghĩa trang núi Ngự Bình-Huế, nơi tập trung chôn cất 6214 thường dân bị đảng Cộng sản Việt Nam thảm sát Tết Mậu Thân (1968). Nguồn NVĐ: Tài liệu ảnh lưu: Huỳnh Tâm.

Cho đến nay, tài liệu cả ba phía Việt Nam Cộng Hòa, Hoa Kỳ và Việt Cộng vẫn quy trách nhiệm cho nhau, trên nguyên nhân có tính xác thực của sự kiện này do Việt Cộng gây ra. Theo nguồn báo cáo, từ phía quân Giải phóng ghi nhận, họ đã giết và chôn sống đến độ không thể kiểm kê danh sách, kể cả thường dân chống lại họ đều quy vào tội phản động. Tính từ sáng sớm ngày 31 tháng 1 năm 1968 và sau 28 ngày đêm trận chiến giữa Quân Giải phóng miền Nam Việt Nam với Quân đội Hoa Kỳ và Quân lực Việt Nam Cộng hòa đã diễn ra và kết quả 40% thành phố Huế bị phá hủy, 116.000 người mất nhà ở, 3169 bị hư hỏng nặng; Quân đội Hoa Kỳ và Quân lực Việt Nam Cộng hòa thiệt hại khoảng 453 lính thương vong, trong khi Quân Giải phóng miền Nam Việt Nam và Quân đội Nhân dân Việt Nam tổn thất trên 5.653 quân. Số thường dân thiệt mạng theo ước tính đầu tiên của chính phủ Việt Nam Cộng hòa là 19.776 người.

Sau tết Mậu Thân người ta hình dung ra con đường mòn Hồ Chí Minh, nó có một thành tích buôn lậu vũ khí và nha phiến chuyển từ miền Bắc Việt Nam đến biên giới miền Nam Việt Nam, Campuchia và Lào, ngoài ra còn những hấp dẫn khác như buôn gỗ, ngà voi, thú rừng, tất cả sử dụng xe vận tải của Công binh Trung Cộng, ngoài ra sau năm 1975, con đường mòn Hồ Chí Minh có một ô nhục kinh hoàng, người ta không thể hình dung được Việt Cộng đã có chính sách cướp tài sản quốc gia và của nhân dân VNCH, nối đuôi nhau vận chuyển từ Nam ra Bắc, hơn hai (2) năm vẫn chưa hết tài sản của miền Nam và 16 tấn vàng cũng di chuyển trên đường mòn này!

Mậu Thân Sài Gòn, Việt Cộng tiến vào các hướng sân bay, đài phát thanh, nhưng không tham gia liên tục tấn công. Đồng thời tiến vào đại lộ Thống Nhất tấn công tòa đại sứ quán Mỹ bằng một chiếc xe màu đen chứa đầy thuốc nổ, xông vào cửa chính, giết chết lính gác ở phía trước đang bảo vệ, và sau đó kích hoạt chất nổ, vỡ cửa sắt, một số lượng lớn Việt Cộng vội vàng vào bên trong; đùng phải quân đội phản ứng nhanh của Mỹ giết chết một số Việt Cộng, quân đội Mỹ ngay lập tức trở lên tầng hai, cửa thang máy đóng lại cố thủ, Việt Cộng phá hủy tất cả các thiết bị trong các phòng ở tầng dưới. Lúc ấy đại sứ Ellsworth Bunker còn đang ngủ, quân Mỹ sử dụng chiến thuật đột biến, bằng trực thăng rời khỏi hiện trường, Hải quân Mỹ vội vã đến cứu, quân Việt Cộng bị bao vây chết theo từng tiếng súng của Mỹ. [3]

Riêng quân đội VNCH phản công mạnh mẽ, đánh bật quân Việt Cộng ra khỏi Sài Gòn, lùa toàn bộ cán binh ra hướng Thủ Đức tiêu diệt gọn.

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

[1] <http://datviet.free.fr/archive/0,,722,00.html>, <http://goken.free.fr/archive-01/goken005.html>

[2] <http://danlambaovn.blogspot.fr/2014/04/but-danh-cb-la-cua-ong-ho.html>

[3] <https://www.youtube.com/watch?v=81x4fuyxvYk>

